

معادلات حالت سیستم انتخاب شده به صورت زیر است :

$$\dot{X} = f(X) + g(X)u$$

با فرض متغیرهای سیستم به صورت

$$X = [I_{ds} \ I_{qs} \ \varphi_r \ \omega_r]^T \rightarrow X = \begin{cases} x_1 = I_{ds} \\ x_2 = I_{qs} \\ x_3 = \varphi_r \\ x_4 = \omega_r \end{cases}$$

و ورودی سیستم به صورت

$$u = [V_{ds} \ V_{qs}]^T$$

داریم :

$$f(X) = \begin{bmatrix} -\lambda \cdot x_1 + \omega_s \cdot x_2 + \sigma_r \cdot \beta \cdot x_3 \\ -\omega_s \cdot x_1 - \lambda \cdot x_2 - \beta \cdot x_4 \cdot x_3 \\ \sigma_r \cdot L_m \cdot x_1 - \sigma_r \cdot x_3 \\ p^2 \cdot \frac{L_m}{L_r \cdot J} \cdot x_3 \cdot x_2 - \frac{p}{J} \cdot C_r - \frac{f}{J} \cdot x_4 \end{bmatrix}$$

در این صورت :

$$\begin{cases} \dot{x}_1 = -142.358 x_1 + 148.702 x_2 + 231.152 x_3 + 19.869 V_{ds} \\ \dot{x}_2 = -148.702 x_1 - 142.358 x_2 - 19.879 x_4 x_3 + 19.869 V_{qs} \\ \dot{x}_3 = 1.468 x_1 - 11.628 x_3 \\ \dot{x}_4 = 26.667 x_3 x_2 - 0.333 x_4 - 1333.4 \end{cases}$$

سیستم را حول مبدا خطی سازی می کنیم :

$$f(x_1, \dots, x_n) = f(x_{10}, \dots, x_{n0}) - (x_1 - x_{10}) \frac{\partial f}{\partial x_1} - \dots - (x_n - x_{n0}) \frac{\partial f}{\partial x_n}$$

در این صورت سیستم خطی سازی شده به صورت زیر است :

$$\begin{cases} \dot{x}_1 = -142.358 x_1 + 148.702 x_2 + 231.152 x_3 + 19.869 V_{ds} \\ \dot{x}_2 = -148.702 x_1 - 142.358 x_2 + 19.869 V_{qs} \\ \dot{x}_3 = 1.468 x_1 - 11.628 x_3 \\ \dot{x}_4 = -0.333 x_4 \end{cases}$$

فرم ماتریسی فضای حالت به صورت زیر است :

$$\dot{X} = \begin{bmatrix} -142.358 & 148.702 & 231.152 & 0 \\ -148.702 & -142.358 & 0 & 0 \\ 1.468 & 0 & -11.628 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & -0.333 \end{bmatrix} X + \begin{bmatrix} 19.869 & 0 \\ 0 & 19.869 \\ 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} V_{ds} \\ V_{qs} \end{bmatrix}$$

$$y = [1 \ 0 \ 0 \ 0]X$$

برای بررسی پایداری سیستم ، قطب های سیستم را بررسی می کنیم ، اما توجه داشته باشید چون سیستم ، یک سیستم چندمتغیره است ، فقط نوع قطب ها را بدست می آوریم .

$$\text{eigen values are } \rightarrow -142.9 \pm 148.0 i , -10.5 , -0.3$$

و لذا قطب های سیستم پایدار می باشند .

با بدست آوردن ماتریس های کنترل پذیری و روئیت پذیری برای سیستم ، مشاهده می کنیم که رتبه ماتریس کنترل پذیری برابر 3 بوده و لذا این ماتریس رتبه ناقص است و این یعنی سیستم کنترل ناپذیر است ، از طرف دیگر با بدست آوردن ماتریس روئیت پذیری مشاهده می کنیم که این ماتریس رتبه کامل بوده و لذا سیستم روئیت پذیر است .

به خاطر این که سیستم دو ورودی دارد لذا تابع تبدیل سیستم با ابعاد 1×2 ظاهر می شود :

$$Y(s) = \frac{29.168s + 4152.254}{s^3 + 296.344s^2 + 45349s + 444466} V_{ds}(s) + \frac{4337.294}{s^3 + 14.636s^2 + 0.096 + 0.01} V_{qs}(s)$$

مشاهده می شود که سیستم چند متغیره است اما اغلب در موتورها چون استاتور و روتور از یک منبع تغذیه می شوند ، لذا ما فرض می کنیم که $V_{ds} = V_{qs}$. که در این صورت به یک سیستم SISO دست پیدا می کنیم که تابع تبدیل این سیستم به صورت زیر است :

$$G(s) = \frac{29.168s + 8490}{s^3 + 296.344s^2 + 45349s + 444465}$$

که صفرها و قطب های سیستم به صورت زیر می باشند :

$$\begin{cases} \text{zeros} \rightarrow -291.072 \\ \text{poles} \rightarrow -142.92 \pm 148.06 i, -10.5 \end{cases}$$

مشاهده می شود که قطب -0.33 به دلیل اینکه قطب کنترل ناپذیر است در قطب های تابع تبدیل ظاهر نشده اند .

با استفاده از دستور

$$[T, J] = \text{jordan}(A)$$

معادلات فضای حالت سیستم را به فرم قطری جردن تبدیل می کنیم . با اجرای دستور فوق در محیط ماتریس تبدیل سیستم به صورت زیر است :

$$T = \begin{bmatrix} -89.44 + 100.86 i & 0.77 & -89.44 - 100.86 i & 0 \\ -101.64 - 89.44 i & -0.87 & -101.64 + 89.44 i & 0 \\ 1 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

که در این صورت فرم فضای حالت به صورت زیر است :

$$\dot{Z} = \begin{bmatrix} -142.92 + 148.06 i & 0 & 0 & 0 \\ 0 & -10.5 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -142.92 - 148.06 i & 0 \\ 0 & 0 & 0 & -0.33 \end{bmatrix} Z + \begin{bmatrix} -0.104 - 0.006 i \\ 0.207 \\ -0.104 + 0.006 i \\ 0 \end{bmatrix} V$$

$$y = [1 \ 1 \ 1 \ 1]Z$$

از دستور

$$[Abar, Bbar, Cbar, T, k] = \text{ctrbf}(A, B, C)$$

استفاده می کنیم که با اجرای این دستور ، ماتریس های جدید را به عنوان خروجی بر می گرداند . با اجرای این دستور داریم :

$$\dot{X} = \begin{bmatrix} -0.333 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & -12.873 & 1.943 & 0 \\ 0 & 164.354 & -141.706 & 148.706 \\ 0 & 164.483 & -142.358 & -142.358 \end{bmatrix} X + \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 28.1 \end{bmatrix} V$$

$$y = [1 \ 0 \ 0 \ 0]X$$

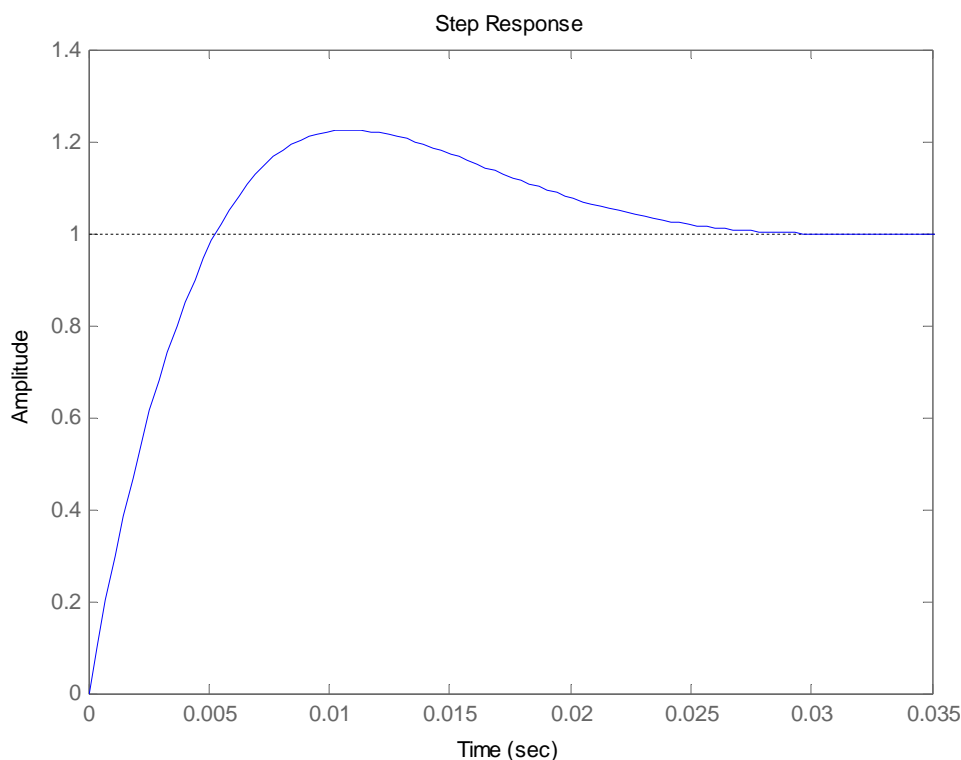
همانطور که می دانیم ، سیستم کنترل ناپذیر است و قطب -0.333 قابل کنترل نیست و نمی توان این قطب را کنترل کرد ، اما سه قطب دیگر که یک فضای حالت با ابعاد 3 را تشکیل می دهد ، قابلیت جابجایی را داشته و در محیط متلب این قطب ها را جابجایی می کنیم .

$$desired\ poles \rightarrow -10, -20, -30$$

در این صورت با استفاده از دستور `place` ماتریس بهره فیدبک به صورت زیر می باشد :

$$K = [1.584 \quad -1.664 \quad -8.432]$$

و پاسخ پله سیستم به صورت زیر است :

سیستم اصلی به صورت زیر است :

$$\dot{X} = \begin{bmatrix} -142.358 & 148.702 & 231.152 & 0 \\ -148.702 & -142.358 & 0 & 0 \\ 1.468 & 0 & -11.628 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & -0.333 \end{bmatrix} X + \begin{bmatrix} 19.869 \\ 19.869 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} v$$

$$y = [1 \ 0 \ 0 \ 0]X$$

این سیستم یک سیستم روئیت ناپذیر است . و رتبه ماتریس روئیت پذیری ناقص و برابر 3 می باشد . لذا مدهای روئیت پذیر را از مد روئیت ناپذیر جدا می کنیم و سپس روئیت گر طراحی می کنیم . با استفاده از دستور زیر

$$[Abar, Bbar, Cbar, T, k] = \text{obsvf}(A, B, C)$$

در نرم افزار متلب ، فرم فضای حالت جدید به صورت زیر می باشد :

$$\dot{Z} = \begin{bmatrix} -0.333 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & -104.092 & 59.483 & 125.854 \\ 0 & 59.483 & -49.894 & -79.217 \\ 0 & 0 & 274.852 & -142.358 \end{bmatrix} Z + \begin{bmatrix} 0 \\ -16.710 \\ 10.750 \\ 19.869 \end{bmatrix} v$$

$$y = [0 \ 0 \ 0 \ 1]Z$$

که در آن ماتریس تبدیل به صورت زیر است :

$$T = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & -0.814 & 0.541 & 0 \\ 0 & 0.541 & 0.841 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

بنابراین یکی از مدهای سیستم روئیت ناپذیر است و سه مد دیگر روئیت پذیر می باشند ، ما در ادامه برای این مدها روئیت گر طراحی می کنیم .

$$\text{observer poles} \rightarrow \{-10, -20, -30\}$$

با استفاده از دستور place ماتریس بهره روئیت گر به صورت زیر است :

$$L = [47.128 \quad -28.582 \quad -236.344]$$

در این قسمت می خواهیم روئیت گر کاهش مرتبه یافته از مرتبه 2 را طراحی کنیم . بنابراین فرض می کنیم یکی از سه مد قابل اندازه گیری نیست و برای طراحی ، روند زیر را دنبال می کنیم :

با انتخاب :

$$D = \begin{bmatrix} -163.575 & 0 \\ 59.483 & -10 \end{bmatrix}$$

قطب های روئیتگر را در -163.575 و -10 قرار می دهیم .

ماتریس Q را چنان تعیین می کنیم که :

$$CQ = [0 \ 0 \ 1] \rightarrow [0 \ 0 \ 1]Q = [0 \ 0 \ 1]$$

بنابراین :

$$Q = \begin{bmatrix} 1 & 1 & -1 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

و لذا :

$$\tilde{A} = Q^{-1}AQ = \begin{bmatrix} -163.575 & 220.654 & 226.288 \\ 59.483 & 9.589 & -138.7 \\ 0.000 & 274.852 & -142.358 \end{bmatrix}$$

از رابطه $\tilde{A}_{11} + \tilde{L}\tilde{A}_{21} = D$ ، ماتریس $\tilde{L}$ را بدست می آوریم :

$$\tilde{L} = \begin{bmatrix} -0.803 \\ -0.071 \end{bmatrix}$$

و با استفاده از رابطه $\tilde{A}_{12} + \tilde{L}\tilde{A}_{22} - D\tilde{L} = T$ مقدار ماتریس T را به صورت زیر بدست می آوریم :

$$T = \begin{bmatrix} 209.250 \\ -81.538 \end{bmatrix}$$

و داریم :

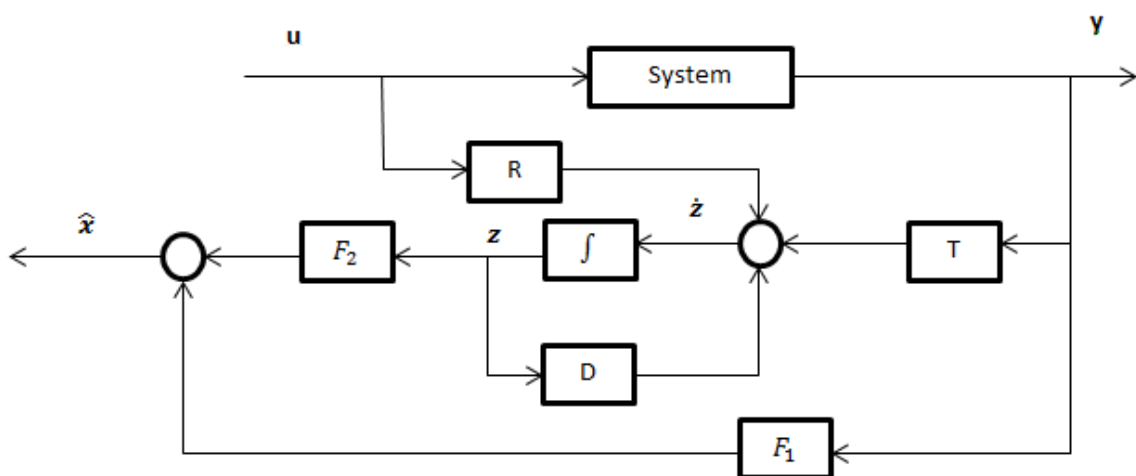
$$L = [I_{n-l} \quad \tilde{L}_{n-l,l}]Q^{-1} = \begin{bmatrix} 1 & -1 & 0.197 \\ 0 & 1 & -0.071 \end{bmatrix}$$

و در نهایت داریم :

$$R = LB = \begin{bmatrix} -23.545 \\ 9.339 \end{bmatrix}$$

$$\begin{bmatrix} C \\ L \end{bmatrix}^{-1} = [F_1 \quad F_2] \rightarrow F_1 = \begin{bmatrix} -0.126 \\ 0.071 \\ 1 \end{bmatrix} \text{ and } F_2 = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 1 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}$$

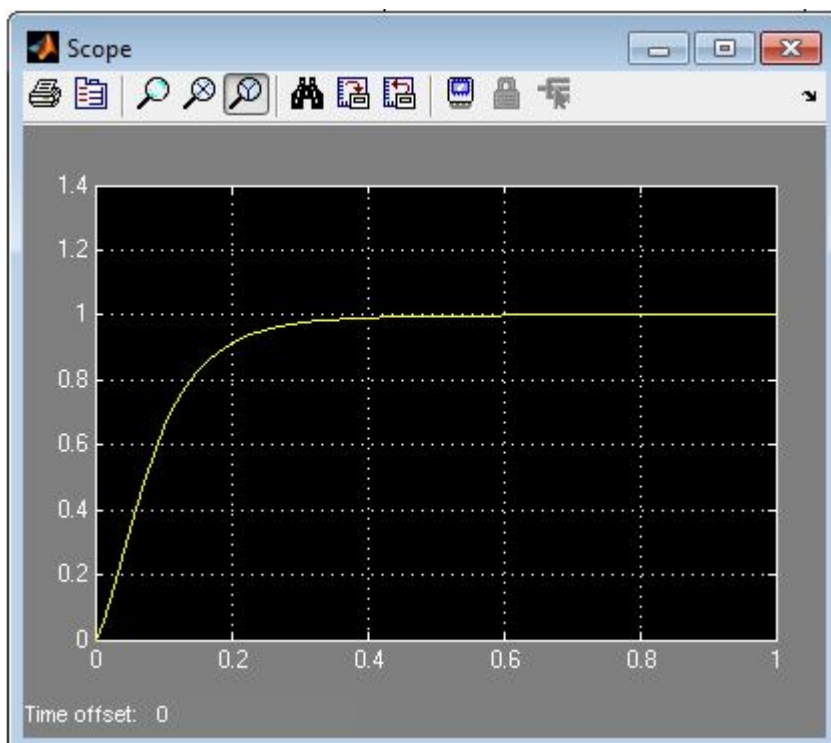
روئیت گر به صورت زیر است :

فایل های شبیه سازی برای این قسمت آماده شده اند که خروجی سیستم به صورت زیر می باشد :

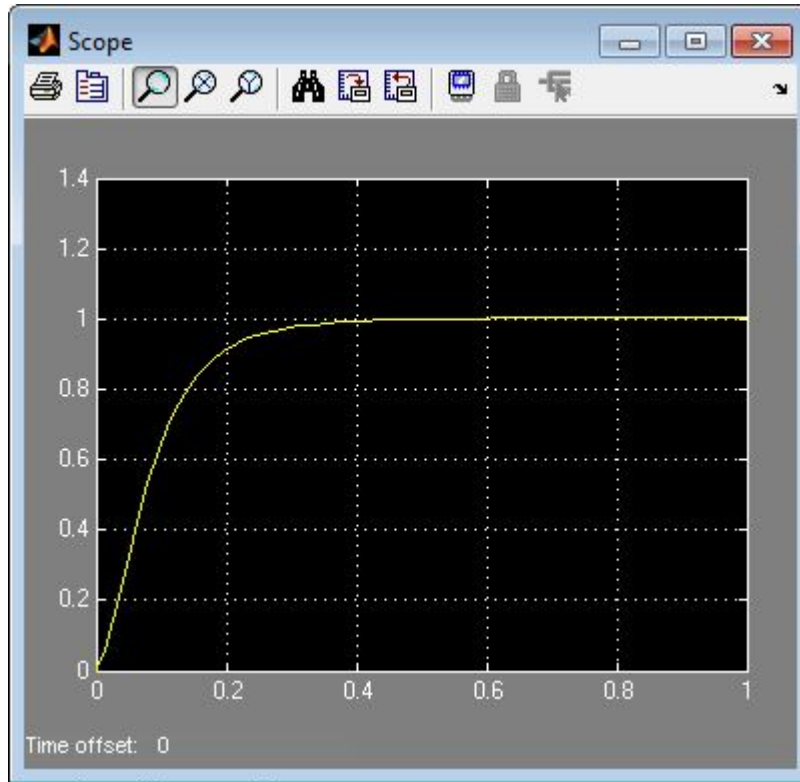
✓ شرایط اولیه صفر

روئیت گر مرتبه کامل :

روئیت گر مرتبه کاهش یافته :

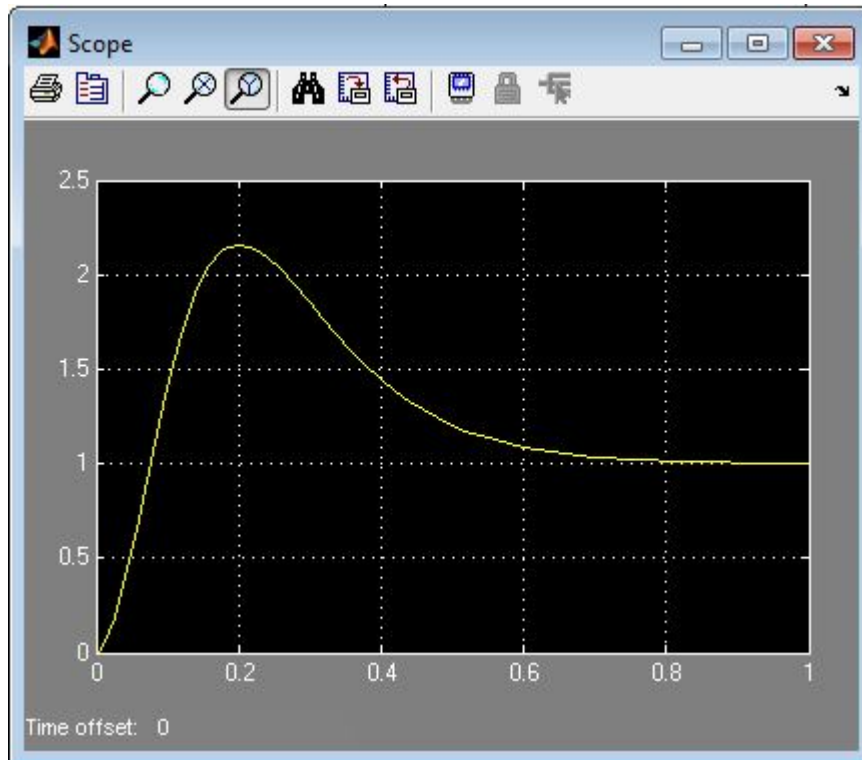

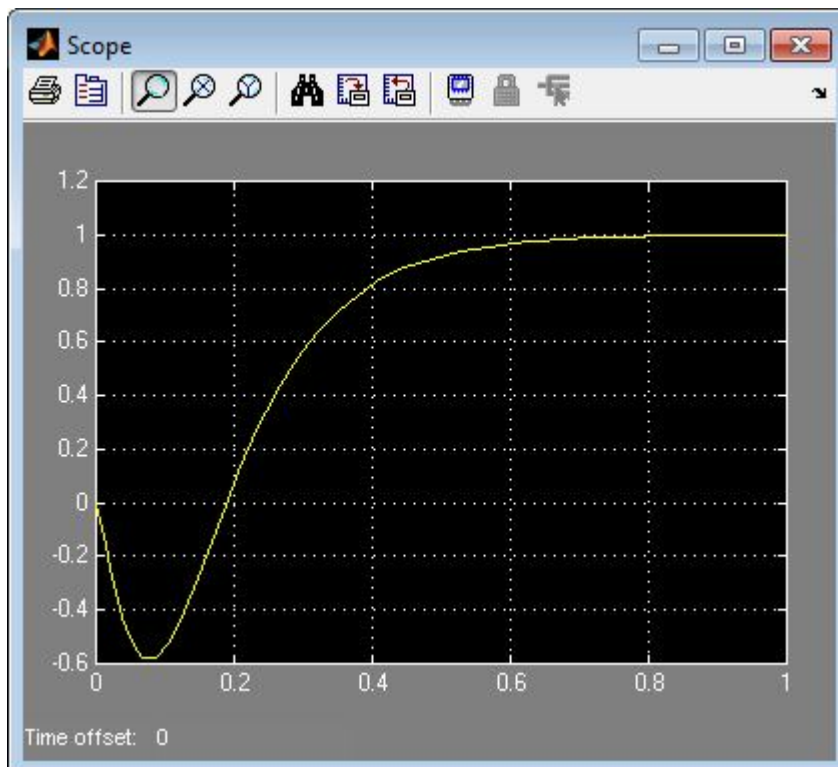
در حالت دوم ، پاسخ با کمی خطا همراه است .

✓ شرایط اولیه غیر صفر

روئیت گر مرتبه کامل :

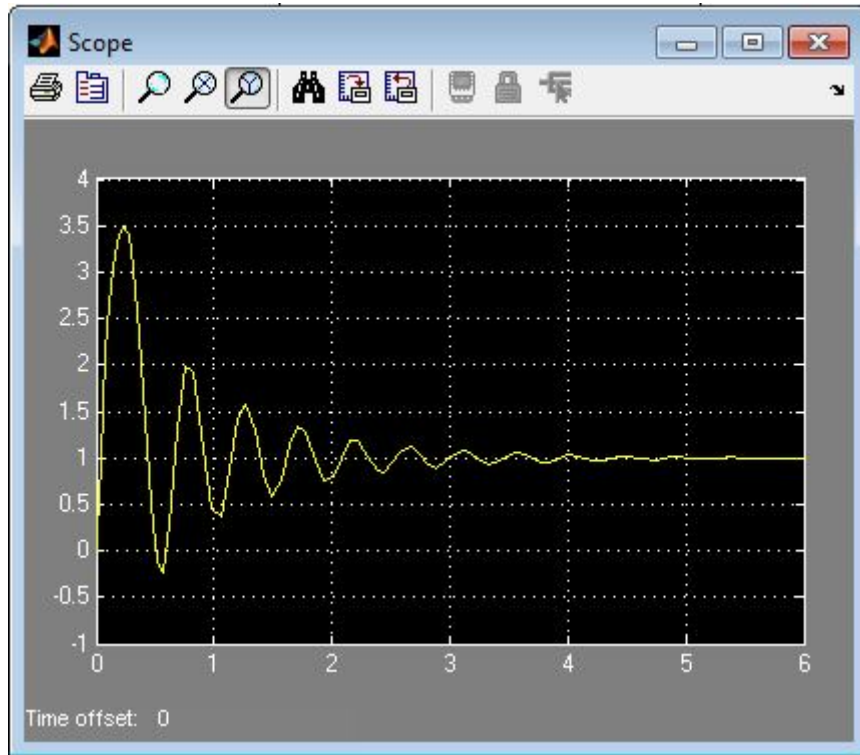

روئیت گر کاهش مرتبه یافته :

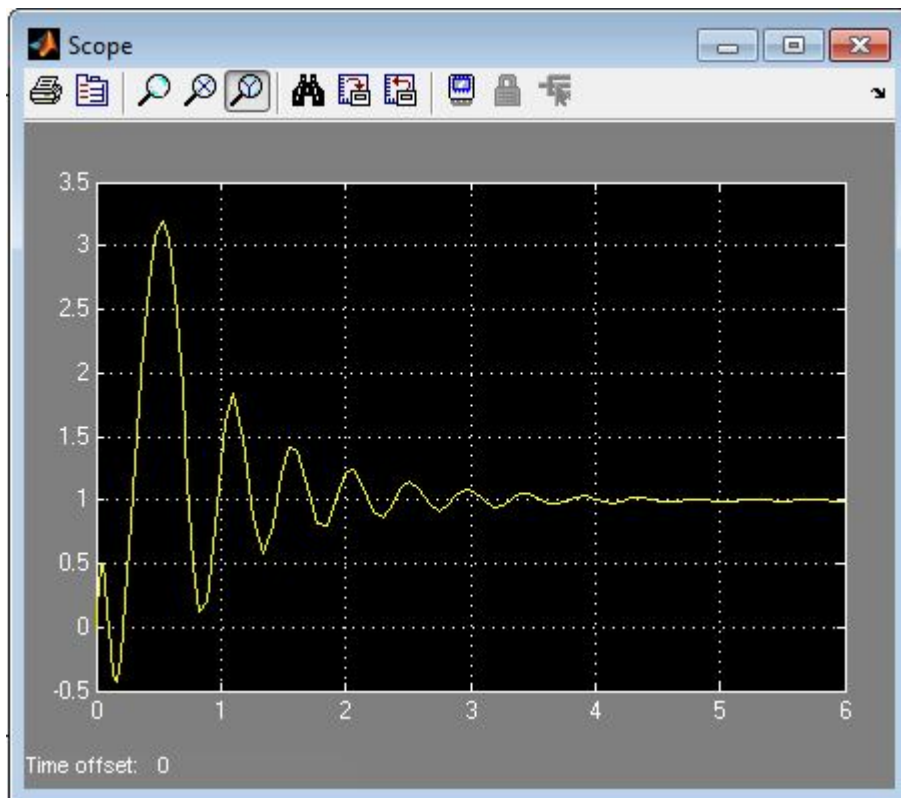

مشاهده می کنید که در این حالت پاسخ با مقداری خطا همراه می شود .

شرط اوليه صفر :

شرط اوليه غير صفر :

مشاهده می شود در صورتی که شبیه سازی با شرایط اولیه x_1 انجام می شود ، پاسخ سیستم با فروجهش اولیه روبرو می شود ، اما پس از گذشت زمان خروجی را به خوبی دنبال می کند . در کل مشاهده می کنیم زمانی که از تخمین گر استفاده می شود خصوصا تخمین گر کاهش مرتبه یافته ، مقداری خطا در خروجی ظاهر می شود . همچنین ملاحظه می کنیم که برای سیستم خطی سازی شده ، خروجی سریع به حالت ماندگار می رسد ، یعنی سرعت پاسخ سیستم بالاست ، اما در صورتی که سیستم اصلی که یک سیستم غیرخطی می باشد ، برای شبیه سازی مورد استفاده قرار می گیرد ، سرعت پاسخ بسیار کمتر می شود . و این بهای تقریبی است که از آن در جهت طراحی روئیت گر و کنترلر برای سیستم ، استفاده شده است .